

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul Centru)

Republica Moldova, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162.
Email: jcc@justice.md; Tel.: /+373 22/ 27-27-40
www.instante.justice.md

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28

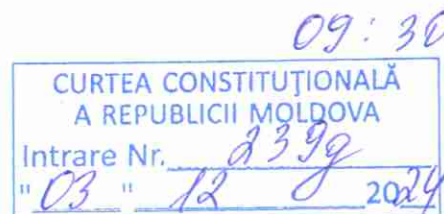
Judecătoria Chișinău (sediul Centru), Vă expediază încheierea din 21 noiembrie 2024 și sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția începând cu 01 martie 2019), ridicată la cererea avocatului Vitalie Zama în interesele BAA „Popa & Asociații”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Tech GNS” către BAA „Popa & Asociații”, Igor Popa privind încasarea datoriei, restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Anexă:

- 1) Încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ nr. 2c-1708/20 din 21 noiembrie 2024 pe 2 file;
- 2) Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate pe 10 file.

Judecător
Judecătoria Chișinău /sediul Centru/

Diana Tricolici

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹

A.1. Persoană fizică

1. Nume Zama

2. Prenume Vitalie

Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

Reclamantul Tech Gns S.R.L. a depus o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului B.A.A. Popa și Asociații privind încasarea datoriei și prejudiciului cauzat.

În acțiunea sa, compania reclamantă, pe lângă datoria de bază, solicită și dobânda de întârziere, calculată în temeiul prevederilor art. 942 alin. (1) și (2) Cod civil (în vigoare începând cu 01 martie 2019).

În prezent, cauza este pendinte la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, adresa - mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 172, Judecătore: Tricolici Diana.

C. Obiectul sesizării³

Obiectul prezentei sesizări constituie prevederile din art. 942 alin. (1) și (2) Cod civil (în redacția începând cu 01 martie 2019):

Art. 942 alin. (1) și (2) Cod civil:

(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

(2) Rata dobînzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

În particular, autorul sesizării contestă prevederile art. 942 alin. (1) și (2) Cod civil (în redacția începând cu 01 martie 2019), deoarece instituie o sarcină excesivă și individuală pentru debitor.

În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale ratione materiae. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Constatăm incidența următoarelor prevederi din Constituție:

Art. 46 alin. (1) și (2) [care garantează dreptul la proprietate privată și protecția acestuia] din Constituție –

(1) Dreptul la proprietate privată, precum și creanțele asupra statului sînt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi expropriat decît pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

Prevederile contestate contravin prevederilor art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dreptul la respectul proprietății, din motivele ce urmează.

Articolul 46 din Constituție garantează dreptul de proprietate privată și protecția acesteia. Prin conținutul său el exclude posibilitatea îngrădirii, prin utilizarea pârghiilor economice și sociale, a dreptului la proprietatea privată. Consacrându-i ca instituție juridică și ca unul din drepturile fundamentale ale persoanei, dispozițiile acestui articol obligă statul și ceilalți titulari ai puterii publice să respecte proprietatea și să se abțină de la orice acțiune ce ar aduce atingere acestui drept.

În Hotărârea nr.40/2001 Curtea Constituțională a menționat că lipsirea proprietarului, prin intermediul unei legi, de unul dintre atributele dreptului de proprietate certifică îngrădirea dreptului său deplin de proprietate.

Cu referire la noțiunea de „bun”, subliniem că Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CtEDO), a statuat cu valoare de principiu că noțiunea de „bunuri” din art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului are o semnificație autonomă și nu se limitează numai la proprietatea asupra unor bunuri corporale, astfel încât pot fi considerate parte a dreptului de proprietate și alte drepturi și interese materializate prin active.

Deosebit de important, în sensul Convenției, noțiunea de bunuri cuprinde bunuri mobile, bunuri imobile, alte drepturi reale, dar și speranța legitimă de a obține un avantaj patrimonial. Principiu constatat de Înalta Curte în Hotărârea sa nr. 5/2006.

Curtea Europeană a stabilit că noțiunea de „proprietate” poate fi o „proprietate existentă”, sau active, inclusiv creanțe, cu privire la care solicitantul pretinde că are cel puțin o „speranță legitimă” de a obține satisfacerea efectivă a dreptului său.

Per a contrario, speranța recunoașterii unui drept de proprietate, care nu a fost posibil de exercitat în mod efectiv, nu poate fi considerată drept „proprietate” în sensul art. 1 al Protocolului nr. 1 (a se vedea Kopecky c. Slovaciei). Astfel, veniturile viitoare nu pot fi considerate „bunuri”, cu excepția cazului în care dreptul a fost deja câștigat și este sigur că va fi plătit (Koivusaari și alții c. Finlandei, nr. 20690/06, decizie din 23 februarie 2010).

În Hotărârea nr.8/2015, Înalta Curte a subliniat că, noțiunea de „speranță legitimă” urmează a fi raportată la un temei concret, cum ar fi o dispoziție legală sau o decizie judecătorească. Nu poate apărea nici o speranță atunci când există o dispută cu privire la interpretarea și aplicarea corectă a dreptului intern al unui stat (cauza Kopecky c Slovaciei).

În acest sens, prin normele indiferent de categoria lor, care instituie obligații contrare, fie suprasarcini asupra capacităților financiare ale cetățenilor se aduce ingerință în exercitarea dreptului de proprietate. Or, speranța legitimă rezultă din faptul că persoanele interesate se întemeiau în mod rezonabil și justificat pe un act juridic având o bază juridică solidă.

În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unu sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

Vom reitiera faptul că, cu referire la unele taxe plătite în plus, CtEDO, nu a găsit niciun interes public care să justifice ingerința ((S.A. Dangeville împotriva Franței). Prin urmare, reclamantii au fost obligați să suporte o sarcină excesivă [Perdigão împotriva Portugaliei (MC), pct. 78; în Musa Tarhan împotriva Turciei, pct. 86, în care reclamantul a fost obligat să suporte cheltuieli în cadrul procedurii de expropriere, ceea ce a redus în mod substanțial valoarea compensației, s-a constatat, de asemenea, că sarcina suportată de reclamant a fost excesivă].

Anticipând o potențială opinie a înaltei Curți, vom sublinia faptul că limitele restrângerii dreptului de proprietate. Subliniem că înalta Curte în Hotărîrea nr. 10/2006 a menționat că Curtea Europeană a remarcat de asemenea că noțiunea "interes general" este după necesitate amplă. Considerând firesc că în procesul promovării politicii sociale și economice statelor le aparține dreptul de a stabili propria marjă de apreciere a "interesului general", Curtea a subliniat că ea va respecta hotărîrea puterii legislative în problema aprecierii "interesului general", cu excepția cazului în care hotărîrea respectivă este lipsită de temei rațional.

În Hotărîrea nr. 19/2011, Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu, faptul că marja de apreciere de care dispun statele presupune faptul că autoritățile naționale sunt mai în măsură să aprecieze unele situații și pot adopta acțiuni prin care s-ar limita drepturile garantate, dar respectând întotdeauna principiile legalității, proporționalității și legitimității scopului urmărit. În acest context, Curtea consideră că invocarea crizei economice sau a dificultăților financiare pentru restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale este inadmisibilă.

În Hotărîrea nr.38/1999, înalta Curtea a statuat că statul trebuie să se conducă de interesul colectivității, care nu este unica bază a restricției impuse proprietarului, iar, pe de altă parte, limita admisibilă a unei restricții sociale trebuie să fie determinată de asigurarea existenței dreptului la proprietatea privată, prevăzut de art. 46 alin. (1) din Constituție. Astfel, dispozițiile alin. (1) garantează dreptul la proprietate, iar dispozițiile alin. (5) impun o obligație socială, formând un tot întreg, indisolubil, care determină existența unui echilibru.

În concluzie, pornind de la faptul că la baza statului se află principiul legalității, care rezultă din prevederile art. 1 alin.(3) din Constituție, prin care se statuează că Republica Moldova este un stat de drept și democratic, iar temelia organizării și funcționării mecanismului instituțional de stat îl constituie principiul separării puterii de stat, fiind prevăzut expres în art.6 din Constituție. Pe această cale nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu au putere juridică.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că respectarea principiului legalității asigură concomitent respectarea celorlalte principii, deoarece legalitatea este condiția existenței și mijlocul realizării tuturor principiilor constituționale.

Reiterăm că, în cererea sa de chemare în judecată, reclamantul, pe lângă datoria de bază, solicită și dobânda de întârziere în mărime de 8 851,96 Euro, calculată în temeiul prevederilor art. 942 alin. (1) și (2) Cod civil (în vigoare începând cu 01 martie 2019); ceea ce constituie o sumă substanțială de bani, raportată la pretinsa datorie reclamată.

Această situație constituie o sarcină individuală disproporționată și excesivă, care afectează patrimoniul debitorului, fapt care aduce atingere dreptului său de proprietate, garantat de articolul 46 din Constituție, or îi afectează debitorului în mod fundamental poziția sa financiară.

Caracterul disproporționat al dobânzii de întârziere

Pentru a fi compatibilă cu regula generală enunțată la prima teză a primului paragraf din art. 1 din Protocolul nr. 1, o ingerință în dreptul la respectarea „bunurilor”, în afară de faptul că trebuie să fie prevăzută de lege și în interesul public, trebuie să asigure un „just echilibru” între cerințele de interes general ale comunității și cerințele privind protecția drepturilor fundamentale ale persoanei [Beyeler împotriva Italiei (MC), pct. 107; Ališić și alții împotriva Bosniei și Herțegovinei, Croației, Serbiei, Sloveniei și Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei (MC), pct. 108].

Cu alte cuvinte, în cauzele care implică o presupusă încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1, Curtea trebuie să verifice dacă, ca urmare a acțiunii statului sau a lipsei de acțiune, persoana în cauză a trebuit să suporte o sarcină disproporționată și excesivă. Pentru a evalua respectarea acestei cerințe, Curtea trebuie să efectueze o examinare globală a diferitelor interese în cauză, ținând seama de faptul că scopul Convenției este să garanteze drepturi care sunt „practice și efective”. În acest context, trebuie subliniat că incertitudinea, fie ea legislativă, administrativă sau decurgând din practicile aplicate de autorități, este un element care trebuie luat în considerare la aprecierea comportamentului statului [Broniowski împotriva Poloniei (MC), pct. 151].

Căutarea acestui echilibru este inerentă în întreaga Convenție și se reflectă, de asemenea, în structura art. 1 din Protocolul nr. 1 [Sporrong și Lönnroth împotriva Suediei, pct. 69; Brumărescu împotriva României (MC), pct. 78; Saliba împotriva Maltei, pct. 36; Bistrovic împotriva Croației, pct. 34].

Aspectul dacă a fost găsit un just echilibru devine relevant numai după ce s-a stabilit că ingerința în cauză servește interesului public, a îndeplinit cerința de legalitate și nu a fost arbitrară [Iatridis împotriva Greciei (MC), pct. 58; Beyeler împotriva Italiei (MC), pct. 107].

Acest aspect este cel mai adesea decisiv pentru a stabili dacă a existat o încălcare a art. 1 din Protocolul nr. 1. În mod normal, Curtea efectuează o analiză aprofundată a cerinței de proporționalitate, spre deosebire de controlul mai limitat privind aspectul dacă ingerința în cauză urmărește un aspect de interes public (a se vedea supra, capitolul Ingerința în interesul public).

Scopul criteriului proporționalității este de a stabili, în primul rând, cum și în ce măsură a fost limitat reclamantul în exercitarea dreptului afectat de ingerința reclamată și care au fost consecințele adverse ale restricției impuse asupra exercitării dreptului reclamantului în situația sa. Ulterior, acest impact este pus în balanță cu interesul public pe care îl servește ingerința.

Unul dintre elementele criteriului justului echilibru este acela dacă există alte măsuri mai puțin invazive care ar fi putut fi invocate în mod rezonabil de autoritățile publice în urmărirea interesului public. Cu toate acestea, eventuala lor existență nu face ca legislația în litigiu să fie nejustificată.

De asemenea, ar putea fi relevant dacă ar fi fost posibil să se atingă același obiectiv printr-o ingerință mai puțin invazivă în drepturile reclamantului și dacă autoritățile au examinat

posibilitatea de a aplica aceste soluții mai puțin intruzive (OAO Neftyanaya Kompaniya Yukos împotriva Rusiei, pct. 651-654; Vaskrsić împotriva Sloveniei, pct. 83).

Chiar și atunci când guvernul nu a oferit niciun motiv special pentru care măsura în cauză a fost singura măsură adecvată pentru atingerea obiectivelor sociale și economice dorite, dacă a luat în considerare în mod serios alte mijloace pentru realizarea acestora sau dacă a evaluat proporționalitatea măsurii cu obiectivele urmărite, Curtea a fost pregătită să accepte că motivul alegerii măsurii ar fi putut să fie implicat la început (Zelenchuk și Tsytsyura împotriva Ucrainei, pct. 122). Curtea a luat, de asemenea, în considerare faptul că niciun alt stat membru al Consiliului European, inclusiv cele aflate într-o poziție similară, nu a instituit o măsură similară (ibid., pct. 127).

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁶

a) materialele cauzei pendinte.

În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷

Declar pe propria mea onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice.

Zama Vitalie _____

mun. Chișinău, 21 noiembrie 2024

În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

ÎN C H E I E R E

21 noiembrie 2024
Judecătoria Chișinău /sediul Centru/
Instanța compusă din
Președinte de ședință, judecător
Grefier

mun. Chișinău

Diana Tricolici
Andrei Dumitrașcu

examinând în ședință de judecată publică cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate formulată de avocatul Vitalie Zama, în interesele BAA „Popa & Avocații”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Tech GNS către BAA „Popa & Asociații”, Igor Popa privind încasarea datoriei, restituirea sumei, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

1. La data de 23 iunie 2020, avocatul Cristina Doga în interesele SRL „Tech GNS” a depus cerere de chemare în judecată către BAA „Popa&Asociații” privind încasarea datoriei în sumă de 35 300 euro, a dobânzii de întârziere în sumă de 3 114,14 euro, încasarea taxei de stat, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. Cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la data de 23 iunie 2020, fiind repartizată pentru examinare în mod automat prin intermediul PIGD, judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) Zinaida Talpalaru, la 03 iulie 2020.
3. Prin încheierea Vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Aliona Miron din 25 ianuarie 2021, s-a dispus redistribuirea cauzei civile nr.2c-1708/2020, aleatorie, prin intermediul PIGD, unui alt judecător pentru examinare.
4. La data de 05 februarie 2021, prezenta cauză civilă a fost repartizată pentru examinare în mod automat prin intermediul PIGD, judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Maria Frunze.
5. Prin încheierea Vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Serghei Dimitriu din 29 mai 2023, s-a dispus redistribuirea cauzei civile nr.2c-1708/2020 depusă de SRL „Tech GNS”, aleatorie, prin intermediul PIGD, unui alt judecător pentru examinare.
6. Potrivit fișei de repartizare, la 30 mai 2023, cererea de chemare în judecată nr. 2-20074050-12-2c-03072020 repetat a fost repartizată, judecătorului Tricolici Diana prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor în mod automat-aleatoriu.
7. Ulterior, reclamantul SRL „Tech GNS” a concretizat pretențiile și cercul participanților la proces, înaintând pretenții către BAA „Popa & Avocații” și Igor Popa prin care a solicitat încasarea de la BAA „Popa & Avocații” a datoriei în baza contractului de locațiune în mărime de 35000 euro și a dobânzii de întârziere în sumă de 6848,94 euro, încasarea în mod solidar a sumei de 85 000 euro cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și dobânda de întârziere în mărime de 1955 euro, precum și cheltuielile de judecată.
8. În ședința de judecată avocatul Vitalie Zama, în interesele BAA „Popa & Avocații” a formulat cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția începând cu 01 martie 2019). Avocatul a motivat întrunirea condițiilor de ridicare a excepției de neconstituționalitate stabilite la art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă.
9. Pârâtul Igor Popa a susținut cererea înaintată de avocatul Vitalie Zama, în interesele BAA „Popa & Avocații” privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor

- art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția începând cu 01 martie 2019). A susținut că nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.
10. Avocatul Vitalie Ciofu, în interesele SRL „Tech GNS” a lăsat la discreția instanței temeinicia cererii ridicării excepției de constituționalitate a prevederilor contestate.
  11. Audiind reprezentanții părților în proces, analizând materiale cauzei, instanța de judecată admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, din următoarele motive.
  12. Articolul 12¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.
  13. Prin Hotărârea nr. 2 din 9 februarie 2016 de interpretare a art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, Curtea Constituțională a stabilit că excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu. Curtea a menționat că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii din cadrul judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza.
  14. Curtea a subliniat că judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii condițiilor prevăzute la art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă:
    - a) *obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;*
    - b) *excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;*
    - c) *prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;*
    - d) *nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.*
  15. Instanța de judecată observă că prevederea contestată prin prisma art. 135 alin. a) din Constituție, face obiectul controlului de constituționalitate.
  16. Referitor la cea de-a doua condiție, instanța de judecată constată că cererea privind excepția de neconstituționalitate este formulată de BAA „Popa & Avocații”, prin intermediul avocatului Vitalie Zama.
  17. Referitor la cea de-a treia condiție, instanța de judecată precizează că prevederea contestată urmează a fi aplicată în cauza în care a fost formulată excepția de neconstituționalitate.
  18. A patra condiție se referă la inexistența unei hotărâri a Curții Constituționale având ca obiect norma atacată. În acest context, instanța constată că Curtea nu a examinat anterior dispoziția contestată în acest caz.
  19. Așadar, instanța constată că condițiile de la art. 12¹ alin. (2) din Cod de procedură civilă sunt întrunite. Din acest motiv, instanța de judecată admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția începând cu 01 martie 2019).
  20. În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 12¹, 269-270 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

d i s p u n e:

Se admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de avocatul Vitalie Zama, în interesele BAA „Popa & Avocații”.

Se trimite Curții Constituționale sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil (în redacția începând cu 01 martie 2019).

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecător

Diana Tricolici